

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๒

เศษมนุษย์อันตราย

ต่อไปนี้จะเร่เครื่องทองคำเรา ก้าวเดินเรื่อย ๆ จนถึงจุด จุดแรกหนึ่งพันกิโล
ต่อไปก้าวเรื่อย ต่ำกว่าพันหนึ่งสตาจันนี่ไม่ได้เลย ทองคำหลังจากมอบมาแล้วได้เท่าไรแล้ว
ได้ ๑๘๐ กิโลกับ ๒๔ บาทครึ่งผม ฟังได้ ๑๘๐ กิโลหลังจากมอบแล้วนะ หลังจากมอบคลัง
หลวงมาเรียบร้อยแล้ว ไปหลอมแต่ละครั้ง ๆ เวลาหลอมแล้วจะต้องให้ได้ ๒๐๐ กิโล ต้อง
เผื่อไว้แล้วหลอม ๆ พอหลอมแล้วเราก็จะฝากคลังหลวงไว้ ถ้ายังไม่ถึงนั้นเราก็ฝากไว้ที่ตู้
นิรภัย ที่ยังไม่หลอมฝากไว้ที่ตู้นิรภัย พอถึง ๒๐๐ กว่าแล้วเราก็อยหลอม อย่างน้อยหลอม
แล้วให้ได้ ๒๐๐ กิโล นั้นจะฝากคลังหลวงไว้ก่อน

คือฝากนี้เรายังไม่ได้มอบกรรมสิทธิ์ อย่างคราวที่แล้วก่อนที่จะมอบพันกว่ากิโลเราก็
ไปฝากไว้ ๔๐๐ กิโลก่อน ไปฝากไว้ที่คลังหลวง ๔๐๐ กิโล พอเราได้ ๖๐๐ กว่ากิโลนี้ก็มอบ
เลย คราวนี้ก็ปฏิบัติแบบเดียวกัน ได้ ๒๐๐ กว่ากิโลแล้วก็หลอม หลอมเสร็จเรียบร้อย
แล้วให้ได้ ๒๐๐ กิโลแล้วก็ฝากไว้ที่คลังหลวง ๒๐๐ กิโลฝากที่ ๆ พอถึงจำนวนที่ต้องการ
แล้วเราก็มอบ แต่การมอบเรายังไม่กำหนดเวล่ำเวลา แต่ที่แน่นอนตายตัวเลยก็คือว่าต้อง
พันกิโลขึ้นไปถึงจะมอบ หากว่ายังไม่ถึงพันกิโลแล้วก็ยังไม่มอบ

เมื่อยังไม่มอบหากว่าหลวงตาบวชตายแล้ว หลวงตาบวชจะไปเป็นเปรตใหญ่เฝ้าอยู่ที่
ธนาคารชาติ ใครก้าวเข้าไปนั้นจะฟาดให้มันหลงทิศหลงแดนไปหมดเลย พวกแถวนี่เข้า
กรุงเทพไม่ได้นะ ถ้าหลวงตาบวชตายทองคำยังไม่ได้หนึ่งพันกิโล ยังไงก็ต้องเป็นเปรต
ใหญ่ แสดงฤทธิ์เต็มที่แล้ว ใครอยู่ปากทะเลทางโน้นตกทะเลทางโน้น ใครอยู่ปากแม่น้ำโขง
ตกแม่น้ำโขงเลย ใครอยู่ปากทวีปยุโรปตกทวีปยุโรปเลย เปรตใหญ่หลวงตาบวชที่ไม่ได้
ทองคำครบจำนวนหนึ่งพันกิโล เวลาตายทองคำยังไม่ได้มอบนะ หลวงตาบวชจะต้องเป็น
เปรตที่มีฤทธิ์เดชมากที่สุด ฟาดคนให้ตก ไม่ฟาดใครแหละฟาดลูกศิษย์เรานี่ คนอื่นไม่
เอา ฟาดลูกศิษย์นี่ ใครไม่ยอมให้หลวงตาเป็นเปรตอาละวาดบ้านเมืองของเราแล้วให้รับ
นะทองคำนี้

เราทำนี้เราทำเพื่อชาติบ้านเมืองของเรา สงวนศักดิ์ศรี บ้านเมืองเป็นของเราใครมาดู
ถูกเหยียดหยามได้หรือ แม้แต่หมาในบ้านของเราใครยังมาดูถูกหมาเราไม่ได้คิดดูซินะ แล้ว
นี่คนทั้งคนและคนทั้งประเทศใครจะมาดูถูกเหยียดหยามได้หรือ เราต้องรักษาศักดิ์ศรี
ติงามของเราไว้อย่างเต็มเหวี่ยง จนกัจนไป ชาติต้องเป็นชาติมีศักดิ์ศรีติงามตามเดิม จะลด
อย่างนั้นไม่ได้ นี่ละที่เราทำทุกอย่างเราทำเพื่อชาติ การมอบทองคำมอบแต่ละครั้งนี้

กระเทือนทั่วโลกไม่ใช่เล่นนะ อย่างคราวที่แล้วนี่ก็กระเทือนทั่วโลก ได้รับความชมเชยสรรเสริญ แสดงว่าเรามีศักดิ์ศรีตงามเต็มของเรา

มอครั้งนี้ก็เหมือนกันก็ประกาศศักดิ์ศรีแห่งชาติไทยของตัวเอง โดยมีศาสนาเป็นผู้นำ สมกับเราเป็นลูกชาวพุทธ เอาให้เต็มที่เต็มฐาน พี่น้องชาวไทยทุกคนอย่าอ่อนแออะไรทุกซ์ ๆ ไปเถอะทุกซ์เพื่อชาติของเรา ทุกซ์เพื่อศักดิ์ศรีตงามแห่งชาติไทยของเราไม่มีอะไรเสียหาย อย่าให้คำว่าชาตินี้จนตรอกจนมุมให้เป็นที่ดูถูกเหยียดหยามของต่างชาติก็แล้วกัน อันนี้เสียหายมากที่สุดเลย ใครจะมีเงินกองเท่าภูเขาในประเทศไทย ไม่ได้มีความหมายยิ่งกว่าชาตินะ ชาติใหญ่กว่านั้นที่สุดเลย จึงต้องสงวนชาติ เราจน เอ้า จนไปชาติใหญ่พอ ชาติหนาแน่นพอ เราเป็นมหาเศรษฐีแต่ชาติน่าลุ่มจมใช้ไม่ได้นะ ให้เอาจุดนี้ให้ดี

เราก็พยายามสุดขีดแล้วที่ช่วยพี่น้องทั้งหลาย ไม่ว่าจะการพาเดินทางด้านวัตถุตลอดศีลธรรม ศีลธรรมนี้เราเน้นหนักมาก ให้พี่น้องทั้งหลายได้ตั้งรากตั้งฐานภายในจิตใจด้วยอรรถด้วยธรรม แล้วจะมีกฎเกณฑ์มีเหตุมีผล การอยู่การกินการใช้การสอยทุกอย่าง จะมีกฎเกณฑ์ประจำตัว ๆ นั่นละคือการส่งเสริมชาติไทยบำรุงชาติไทยของเราให้แน่นหนามั่นคง มั่นคงอยู่ที่ชาวไทยเรามีกฎมีเกณฑ์มีขอบมีเขต ไม่ใช่แบบสุรุ่ยสุร่ายดังที่เป็นมานี้ ให้พากันปฏิบัติตามศีลธรรมที่พระพุทธเจ้าสอนไว้แล้วนี้

ศาสนาพระพุทธเจ้าไม่ว่าพระองค์ใด เฉพาะอย่างยิ่งพุทธศาสนาของเราไม่เคยมหาผู้ใดให้ลุ่มจมเลยเมื่อปฏิบัติตามศาสนธรรมแล้ว ที่มันเป็นไปอยู่นั้นคือมันป็นเกลียว มันเป็นข้าศึกต่อธรรม ๆ ทำลายธรรมก็เท่ากับทำลายตนและส่วนรวมของตนไปอีก นี่ที่เสียอยู่เวลานี้ เพราะการทำลายนะ การทำลายศาสนาในตัวของเราทุกคน ในชาติของเรา ที่นี้ชาติเราก็จะจมเมื่อถูกทำลายเข้ามาก ๆ

หลวงตาได้อุตสาห์พยายาม เคยประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบอย่างไม่มีสองนะ เราสละชีวิตมาสองครั้งนี่เราจึงเอาเต็มเหนี่ยว ครั้งนี้เป็นคราวที่จะประกาศให้พี่น้องชาวไทยทราบ ครั้งแรกเราไม่ประกาศใครให้ทราบ ประกาศแต่ระหว่างกิเลสกับธรรมพัดกันก็ก้องฟ้าดินถล่มภายในหัวใจของเรา เวลากิเลสขาดสะบั้นลงจากหัวใจ สามแดนโลกธาตุนี้หวนไปหมด เราพูดตรง ๆ เปิดอย่างนี้

เวลานี้เศษมนุษย์มันกำลังเป็นข้าศึกต่อศาสนา เวลาศาสนาพูดออกมาไม่ได้ มันหาว่าโอ้อวด ฟังนี่ เศษมนุษย์ฟังนะ มนุษย์แท้ ๆ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ที่ตรงไหน นั้นประกาศออกแล้วใช้ใหม่ นี่ละธรรมแท้ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ที่ตรงไหน เหตุที่จะตรัสรู้ สถานที่ตรัสรู้ ตรัสรู้ที่ตรงไหน ไม่บอกใครรู้ได้ยังไง ต้องบอกต้องกล่าว นี่หรือพระพุทธเจ้าอวดอุตริมนุสสธรรม พิจารณาซิ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ใต้ร่มโพธิ์ วันเดือนหกเพ็ญ พระพุทธเจ้าไม่บอก

พระพุทธเจ้าไม่พูดใครจะทราบ พระพุทธเจ้าทราบพระองค์เดียว ตรัสรู้ที่ใต้ต้นโพธิ์ วันเดือนหกเพ็ญ

นั่นเรากลือคตินั้นมาออกประกาศศาสนาสิ้นโลกธาตุ เป็นยังไงพระพุทธเจ้าอวดอูตรีไหม พระสาวกที่พระพุทธเจ้าประทานพระโอวาทให้ สำเร็จมรรคผลนิพพานแล้วส่งออกไปประกาศศาสนา พระพุทธเจ้าบอกให้ประกาศ อวดอูตรีไหม ฟังซินะ ไม่ให้ไปซ้ารอกันนะ บอกในตำราชัดเจน ให้รีบด่วน เพราะโลกนี้มันร้อนด้วยไฟด้วยไฟ กิเลสตัวทำให้มนุษย์กลายเป็นเศษมนุษย์นั้น มันฝังอยู่ในมนุษย์ มนุษย์เราจึงเป็นเศษมนุษย์ขึ้นมาได้ด้วยอำนาจของกิเลส ไม่ได้เป็นเศษมนุษย์ด้วยอำนาจของธรรม

พระพุทธเจ้าประกาศธรรมไม่ได้เป็นเศษมนุษย์นะ เป็นศาสดาองค์เอก สาวกเป็นสรณ คัจฉามี ของพวกเรา นี่ล้วนแล้วตั้งแต่ผู้นำธรรมออกจากปากแสดงทั้งนั้น อยู่ในใจไม่มีใครรู้ พระพุทธเจ้าประกาศธรรมสอนโลกอวดอูตรีหรือไม่อวด ฟังซิ พระพุทธเจ้าพระองค์แรกประกาศธรรมออกมากระเทือนโลกธาตุ ในอัมมจักกัปปวัตตนสูตรเราก็เคยยกมาแสดงก็ครั้งก็หนแล้ว หมิ่นโลกธาตุกระเทือนหมดเวลาพระพุทธเจ้าตรัสรู้

อานุภาพแห่งธรรม อานุภาพของเทวดาทั้งหลาย ไม่มีอานุภาพของผู้ใดที่จะมาแข่งขันพระพุทธเจ้าได้เลย เทวา เทวานุกาวิ โภกาโส โลเก ปาตุโรหิ ความสว่างไสวกระจ่างแจ้งทั่วโลกธาตุ มีของใครสู้พระพุทธเจ้าได้ ในอัมมจักกัฯ แสดงไว้เป็นหลักฐานไปดูเอา ถ้าใครยังไม่เห็นไปดูเอาซิ นี่เราเอามาอย่างมีแบบมีฉบับ ทสสทสสิ โลกธาตุ หมิ่นโลกธาตุสะเทือนสะท้านหั่นไหวไปทั่วกันหมด อานุภาพแห่งธรรมของพระพุทธเจ้า ความสว่างไสวของพระพุทธเจ้า โภกาโส โลเก ปาตุโรหิ โภกาโสคือแสงสว่างกระจ่างแจ้งปรากฏสะเทือนสะท้านไปทั่วโลกดินแดน เห็นไหมในอัมมจักกัฯ

มีหรือพระพุทธเจ้ามาแสดงธรรมนี้เป็นว่าพระพุทธเจ้ามาอวดอูตรีมนุสสรธรรมแก่สัตว์โลกนะ แล้วพระสาวกทั้งหลายพระพุทธเจ้าทรงส่งไปประกาศพระศาสนา นั้นหรือไปประกาศเพื่ออวดอูตรีมนุสสรธรรมแก่สัตว์โลก ใครเก่งกว่าพระพุทธเจ้าเอามาแข่งซิ อย่ามาเป็นมนุษย์ให้หนักประเทศชาติบ้านเมืองอยู่ มนุษย์ประเภทนี้เป็นเศษมนุษย์ เป็นอันตรายต่อชาติต่อศาสนาด้วย มนุษย์ประเภทที่ว่าหาว่าโอ้อวดนี่นะ เอาความจริงมาพูดอวดกันที่ไหน พระพุทธเจ้าเอาความจริงมาพูดอวดที่ตรงไหน พระสาวกอรหัตตอรหันต์มาพูด ธรรมแบบเดียวกันอย่างเดียวกัน รุ้อย่างเดียวกัน เห็นอย่างเดียวกัน แล้วมาพูดอย่างเดียวกันเพื่อประโยชน์แก่สัตว์โลก ผิดที่ตรงไหน อวดที่ตรงไหน เอาพิจารณาซิ

นี่ละฟังเสียให้ชัด วันนี้เราเปิดโลกธาตุอีกชั้นหนึ่งนะ จิตของเราเนี่ยครอบโลกธาตุ อย่าเอาฝ่ามือมากัน ขาดสะบันไปหมดนะ เวลานี้จิตของเราขนาดนั้นนะ สองปีมานี้เป็นปีที่เราเปิดให้พี่น้องทั้งหลายทราบ มันสะเทือนสะท้านโลกธาตุหวั่นมาตั้งแต่ปี ๒๕๙๓ เทวบุตร

เทวดาอินทร์พรหมทราบหมดในเรื่องของเรา แต่เราไม่เคยมาพูด อินทร์พรหมทั้งหลายเทวดาบุตรเทวดาก็ทราบหมด ทำไมมนุษยตาบอดยังคงกลายเป็นเศษมนุษย์อยู่หรือเวลานี้ ไม่ยอมฟังเสียงพระพุทธเจ้าบ้างหรือ หรือจะเป็นเศษมนุษย์หมดทั้งชาวพุทธของเราหรือ

เวลานี้เสี้ยนหนามของศาสนากำลังเกิดนะ มันต้านทาน เอ้า ต้านทานไปเถอะ ต้านทานธรรมของพระพุทธเจ้าที่หลวงตาบัวนำมาแสดงนี้ ให้มาสามแดนโลกธาตุนี้ มันน้อยไปว่านั่นเลย มีสี่แดนโลกธาตุให้มา เราจะเอาให้เต็มเหนี่ยวเลย เวลานี้เราจะทำประโยชน์แก่โลกเราไม่สนใจกับเศษมนุษย์ เป็นเสี้ยนหนามของชาติของศาสนา เราไม่เอามาเป็นข้าศึกศัตรู มีแต่จะปราบให้มันแหลกไปเลย

เราเต็มหมดแล้ว ไม่มีอะไรที่เราจะขัดข้องในสามแดนโลกธาตุนี้ เราพูดให้ชัดเจนอย่างนี้ละ อันไหนที่จะแทรกเข้ามาให้มาเป็นคู่ต่อสู้กับเรานั้นไม่มี หัวใจของเราตั้งแต่ ๒๕๙๓ มา บอกจนสถานที่เวล่ำเวลาจนกระทั่งถึงปานนี้ กระจ่างแจ้งมาตลอด แต่ธรรมไม่เคยมีหนักมีหน่วงถ่วงจิตใจ พอที่จะติดจะดึงให้อยากพูดอย่างนั้นอย่างนี้ มีเหมือนไม่มีแล้วแต่กรณีที่ควรจะพูดหนักเบาเล็กน้อย เมื่อไม่ควรพูดก็ไปด้วยกันเลย นี่ก็เป็นโอกาสที่เรามาบำเพ็ญทั้งหลาย ธรรมะจึงเริ่มออก ๆ เริ่มออกเรื่อย ๆ อย่างนี้ละ จะสมควรออกขนาดไหนจะเป็นเองในธรรมนี้ ใครมาตั้งกฎเกณฑ์ใส่ไม่ได้ ตัวเองเราก็ไม่ตั้งกฎ แล้วแต่เหตุการณ์ที่เข้ามาสัมผัสเล็กน้อย จะเป็นเอง ๆ ออกเอง ๆ ประกาศถ้ามันจะเป็นประโยชน์ ถ้าไม่เป็นประโยชน์ไม่ออก ดึงออกก็ไม่ออก

ทำไมพุทธธรรมจะเป็นอวดอุตริมนุสสรธรรม เอาฟังซินะ พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์แสดงธรรมทั้งนั้น อวดทุก ๆ พระองค์ไปหรือพิจารณาซิ สาวกพระพุทธเจ้าแต่ละองค์นี้มีมากจำนวนเท่าไร สอนโลกกระเทือนโลกมานานเท่าไร พระพุทธเจ้าของเรามีสาวกขนาดไหน ล้วนแล้วตั้งแต่ผู้ประกาศศาสนธรรม เหล่านี้หรือเป็นผู้อวดอุตริมนุสสรธรรม รู้บอกไม่รู้อย่างนั้นหรือ กิเลสตัวไหนมาปิดปากไว้ เอามันมาหมดทั้งโคตรมันกิเลส มันมีก็โคตรมา มาเย็บปากหลวงตาบัวนี้ ฟาดมันลงทะเลหมดเลยไม่ให้มันเหลือ ไปหาตรวจตราโคตรของเศษมนุษย์นี้มันมีก็โคตรวะ ไปเอามันมา เราจะฟาดมันแหลกลงทะเลหมดเลย

เวลานี้ธรรมของเรามีอำนาจครอบโลกธาตุแล้ว ไม่มีอะไรที่จะมาผ่านเลยตั้งแต่เวลาทำทุ้มเป้งของสถานที่วันเวลาที่เคยบอกมานั้นละ ตั้งแต่กิเลสขาดสะบั้นลงไป เราไม่เคยเห็นกิเลสตัวใดเท่าเม็ดหินเม็ดทรายที่จะมาเป็นข้าศึกต่อเราอีก นอกจากเศษมนุษย์แบกกิเลสมาเท่านั้นเอง ถ้ามีก็มีเท่านั้น นอกนั้นไม่มี มันมีก็มีอยู่กับเขาไม่มีอยู่กับเรานะ เขาแบกต่างหาก เขาเผาเขาต่างหากไม่ได้เผาเรา แต่กลัวจะมาเผาพี่น้องชาวพุทธเรา เราถึงเดือนเอาไว้เท่านั้นเอง ส่วนนั้นมันจะจมไปไหนช่างโคตรมันชิ เราไม่ได้สนใจกับโคตรของมัน

โคตรเศษมนุษย์นี้เราไม่สนใจนะ เราสนใจแต่โคตรมนุษย์จะดีนั้นนะ กลัวจะเสียทั้งโคตร คนนี้ทราบแล้วคนนั้นก็ทราบ บอกไปปุ๋ย่าตายายมันก็จะเสียหมดทั้งโคตร โคตรเราชาวพุทธ อย่าให้เสียนะ

โคตรหลวงตาบัว หลวงตาบัวตายไปแล้วก็ตาม หลวงตาบัวยังอยู่ หลวงตาบัวจะประกาศล้นอยู่อย่างนี้ เอาจนกระทั่งวันตาย ประกาศไม่ได้แล้วเราถึงจะหยุด ที่จะให้มีอะไร มาคัดค้านต้านทาน มา หมดทั้งโคตรมาเลยว่างั้นเลย ถ้างงธรรมชาตินี้แล้วไม่มีคำว่าอ่อน ซ้อย่อหย่อน กลัวกับสิ่งใดไม่มี กล้าเราก็ไม่เคยมี กลัวเราก็ไม่เคยมีกับสามแดนโลกธาตุซึ่งเป็น โลกธาตุนี้ถ้าเรียกว่าถึงขยะ ธรรมเหนือขนาดไหน พอจะมากลัวมากล้ามาขยะแขง มา สะทกสะท้านกับถึงขยะนี้วะ ไม่อย่างนั้นพระพุทธเจ้าสอนธรรมได้ยังไง มากลัวถึงขยะอยู่ สอนถึงขยะได้หรือ ปราบหมดแล้วถึงเอามาสอน

นี่พูดจริง ๆ กล้าหาญขนาดนั้นละครอบโลกธาตุ ความกล้าหาญนี้ไม่ใช่ธรรมดานะ ควรที่จะได้รับประโยชน์มากมายเพียงไรจะออกทันที ออกทันที ๆ ถ้าไม่ควรจะเป็น ประโยชน์ดังก็ไม่ออก นี่ละธรรมเป็นอย่างนั้น ฟัน้องทั้งหลายฟังเสีย ธรรมพระพุทธเจ้าเลิศ ขนาดไหน เรายังจะฟังเสียงเศษมนุษย์พวกเปรตพวกผีมันมาคัดค้านต้านทานอยู่หรือ เรา เป็นหูลูกชาวพุทธแท้ ๆ ฟังให้ดีซิหู หูเราหูลูกชาวพุทธ ใจลูกชาวพุทธ อย่าหวั่นอย่าไหว อย่าเอนอย่าเอียง อันไหนจะดีให้ทำลงไป อันไหนที่เป็นข้าศึกปิดออก ๆ จึงเรียกว่าลูกชาวพุทธ เป็นผู้เฉลียวฉลาดในสิ่งที่ดีไม่ดี ปิดออกอันไหนไม่ตืออย่าเอาเข้ามายุ่งนะ นี่สอนให้รู้ เนื้อรู้ตัว

เราไม่มีคำว่าสะทกสะท้านแล้ว ไม่ว่าจะอะไรในโลกนี้ ไม่ว่าจะสรรเสริญ ไม่ว่าจะนิทาน คือ ถึงขยะด้วยกัน ถึงขยะต่างประเภท ถึงขยะนี้เป็นฝ่ายดี ถึงขยะนี้ดีอยู่บ้าง ถึงขยะนี้เลวหมด ก็เป็นถึงขยะด้วยกันแล้วตี้นมันหาอะไร ประสาถึงขยะ ธรรมเลิศขนาดไหนจึงมาว่าเหล่านี้ เป็นถึงขยะพิจารณาซินะ พระพุทธเจ้าถึงท้อพระทัย เป็นยังงี้ถึงท้อพระทัยทั้ง ๆ ที่จะสั่ง สอนโลกอยู่ ก็เพราะมีแต่ถึงขยะอย่างนี้ซิ หย่อนธรรมลงไปมันตี้อันแล้วนะพวกถึงขยะนี้ มันไม่มีของดิบของดีมาใช้ มีแต่ของสกปรกโสมนม มันก็ออกประกาศลวดลายให้โลกสกปรก ไปตามมันหมดทั้งโลก

หูชาวพุทธเราใจชาวพุทธเราเป็นยังงี้ สม่ครใจไปหามัน ไปหาพวกเศษมนุษย์นี้นะ ถ้าสมัคกับมันนะ พวกขี้ ถ้าต้องการธรรมแล้วให้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม พระพุทธเจ้า พระสงฆ์สาวกท่านไม่เคยโกหกผู้ใดแหละ ท่านมาพูดอย่างตรงไปตรงมาจริงจิงตลอดเวลา เลย นี่ละธรรมเป็นอย่างนั้น ไม่มีเอนเอียงกับสิ่งใด เราพูดจริง ๆ เราไม่เคยเอนเอียงเลยนะ ใครจะว่าอะไร แต่นี้มาเตือนฟัน้องทั้งหลาย สำหรับเรา ๆ ไม่เตือนเรา เตือนหาอะไร เรา

พอแล้ว อะโรมามันก็ตกของมันไปเองเรื่องสมมุติ จะไปติดกับธรรมวิมุตติธรรมธาตุได้ยังไง ไม่ติด ทำยังไงก็ไม่ติด โปะเข้าไปก็ไม่ติด พังลงหมดนั่นแหละ

นี่เรากลัวพวกที่มันจะเข้มรับ ๆ กันละซี ถ้าว่าข้าว่าตมันชอบ ของตีมันไม่เอานะ ฟัง ชิพระพุทธเจ้าอวดไหม พระพุทธเจ้าตรัสรู้เวลาเท่าไร นั่นไม่บอกใครรู้ ต้องบอกออกมา นั่นหรืออวด ตรัสรู้เวลาเดือนหกเพ็ญ และพระสาวกแต่ละองค์ ๆ องค์นั้นตรัสรู้อยู่ที่นั่น ๆ ในป่าในเขาภูกันนั้นในอิริยาบถนั้น ยกตัวอย่างเช่นเข้ามาที่พระอนันท์เรา ตรัสรู้ธรรมในอิริยาบถ ๔ บอกไว้ที่นั่น นั่นหรืออวดอุตริ บอกเรื่องความเลิศเลอที่ปรากฏขึ้นในโลกให้โลกได้เห็นได้ยินได้ฟัง นั่นหรืออวด

ใครเก่งกว่านั้น เอ้ามา อย่างไหนที่ว่ามันเก่งกว่านี้ ไม่อวดเอามา เอาสิ่งที่ไม่อวดออกมา ก็มีแต่ขี้มันนั่นละมันจึงไม่อวด เพราะใครก็มีขี้ทุกคนอวดหาอะไร มันวิเศษวิโสอะไรประสาขี้ในท้องพอที่จะอวด ธรรมต่างหากที่โลกทั้งหลายต้องการอยู่เวลานี้ นั่นละท่านอวดไหมพิจารณาซิ ท่านตรัสรู้ขึ้นมา องค์ไหนตรัสรู้อยู่ในที่ไหน ๆ อิริยาบถใด ในป่าในถ้ำ เงามผ้าใด ท่านบอกออกมา ๆ นั่นหรือท่านอุตรินะพิจารณาซิ

นี่ก็บอกตรง ๆ เลย ใครจะว่าอุตริก็ว่าไป เรียบอกตรง ๆ ถึงสถานที่เวล่ำเวลา จนกระทั่ง พ.ศ. เพราะระยะนี้มี พ.ศ. พระพุทธเจ้าปรินิพพานไปแล้ว ๒๕๙๓ ปี เห็นไหม สถานที่นั่นเวลาเท่านั้น บอกเปิดเผยเลยเราไม่สะทกสะท้าน พระพุทธเจ้าพระสาวกทั้งหลาย ท่านพูดได้บอกได้ฉันใด เราพูดได้บอกได้ฉันนั้นเหมือนกัน ถ้าว่าอวดพระพุทธเจ้าก็ต้องถูกตำหนิจากเศษมนุษย์ เศษเดนของเปรตของผีว่าอวด สาวกทั้งหลายก็อวด ใคร ๆ มาแย้มธรรมะอวดหมด ๆ เลิศเลอแต่กองขี้ในเศษมนุษย์เท่านั้นเอง เราจะเอาอันไหนเอาไปเทียบเอา พิจารณาซิ

เราเป็นลูกชาวพุทธอย่าโง่งนะ อย่าโง่งกับขี้หมานะ ขี้หมูขี้หมามันเต็มบ้านเต็มเมืองนะ เวลานี้ ธรรมออกไม่ได้ เห็นไหมที่เราพูด ต่อไปนี้คนที่จะไปวัดไปวาไปไม่ได้นะ ต้องด้อม ๆ มอง ๆ ไป พวกกิเลสมันหนามันแน่นมันโจมตีเอานะ ๆ เวลานี้กำลังโจมตี หลวงตาบัวพูด ธรรมะให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ตามหลักธรรมพระพุทธเจ้าที่พาดำเนินมาด้วยดี ทั้งสาวกดำเนินมาอย่างนี้ ดำเนินมาอย่างนี้เวลานี้เขาว่าหลวงตาบัวเป็นผู้อวด ให้มันยกมันมาทั้งโคตรมาว่าว้างนั่นเลย หลวงตาบัวไม่เคยสะทกสะท้าน เราพูดตามหลักความจริง สอนประชาชนชาวพุทธของเราเพื่อเป็นผลเป็นประโยชน์ อวดไปไหนว้างนั่นเลย

ออกมาไม่ได้นะธรรมนี้จะอวด พูดออกจากปากไหนไม่ได้นะปากนี้จะอวด โห มันนำทุเรศนะเสี้ยนหนามของมนุษย์มันกำลังเกิดเวลานี้ คัดค้านต้านทานธรรม แต่คัดค้านต้านทานธรรมที่เรานำมาแสดงนี้ให้ยกโคตรมันมาเลยว้างนั่นเลย เราไม่มีสะทกสะท้าน เรายังจะไปหนักกว่านี้อีกนะถ้ามีผู้รับพอเป็นผลเป็นประโยชน์ เราช่วยโลกมานานแล้วอย่าว่าโลก

มนุษย์ชี้ همینนี้เลย เทวบุตรเทวดาเราเคยประสับประสานมาตั้งแต่บัดนั้นจนกระทั่งบัดนี้ แต่ไม่ใช่วิสัยที่จะนำมาพูดให้มนุษย์ฟังเราจึงไม่พูด วันนี้เราเปิด แดนไหนที่ควรจะทราบกับ อรรถกับธรรมได้ประสานกันทันที ๆ อันไหนที่รับไม่ได้ก็ไม่ประสาน แม้แต่อยู่ในมนุษย์นี้ก็ ไม่แสดง รับไม่ได้ก็ไม่ให้ รับได้แต่ชี้ก็เอาชี้ไปกินแทนข้าวก็ได้ใครจะว่าอะไร

เวลานี้กำลังนะเศษมนุษย์กำลังออกอาละวาด ชาวพุทธเราให้ฟังกันให้ดีทุกอย่าง ๆ มันกำลังออกอาละวาดนะเวลานี้ โลกเขามีเขาแสดงอะไร ๆ เขาก็มาออกเป็นภาพเป็นพจน์ เป็นทีวี เทวทัตโทรทัศน์ วิดีโอ ออกมาทั่วกันหมด นี่ก็เลสมันออกหลอกโลก โลกก็หลง บ้ากับมัน ส่วนโทรทัศน์ของพระพุทธเจ้าประจำอยู่ในหัวใจของทุก ๆ พระองค์ ของพระ สวางทุก ๆ องค์ท่านไม่ต้องออกมาแสดงให้ใครละ ท่านจำอยู่ในท่านเอง นี่โลกตาบอดไม่ เห็นก็ดูแต่ทีวีนั่นแหละ มันไม่เห็นทีวีพระพุทธเจ้า ไม่เห็นทีวีของพระอรหันต์ท่าน

ท่านไม่สงสัยท่านพอ ท่านทรงทีวีไว้เต็มหัวใจ ๆ ทุกองค์ ภาพนิพพานเป็นยังไงท่าน ดูของท่านแล้ว มรรคผลนิพพานเป็นยังไง ๆ ดูหมด พวกเปรตพวกผีพวกสัตว์นรกเป็น ยังไง ๆ ท่านดูหมด อันนี้ไม่เห็นไปเอาภาพนรกภาพสวรรค์มา ใส่วีร่าว่ามันเก่งกว่า ธรรมนะเอามาอวดบ้างซิ มันไม่เห็นมี ธรรมท่านเห็นนี้ พระพุทธเจ้าพระสวางท่านเห็น สอนอันนี้สอนออกจากทีวีของท่านทั้งนั้นมาสอน ไม่ว่าจะบาปก็ดี บุญก็ดี นรกก็ดี สวรรค์ก็ดี ออกทางทีวีของท่านทั้งนั้น นรกก็หลุม ๆ ออกจากทีวีของท่าน สวรรค์ก็ชั้น พรหมโลกก็ชั้น ถึงนิพพาน แล้วเปรตผีประเภทต่าง ๆ ทั่วแดนโลกธาตุเต็มนี้ ออกจากทีวีของท่านหมดท่าน เห็นหมด ท่านมาแสดงให้โลกเห็นเวลานี้ ใครเคยแสดงได้ ไม่เห็นมีใครแสดงได้วะ นั่นละ ทีวีของพระพุทธเจ้า

ส่วนทีวีของชาวพุทธเราไม่มีแต่เสื่อกับหมอนรอบด้านเลย พวกชาวพุทธเรามีแต่เสื่อกับหมอน ทีวีของเศษมนุษย์นั้นมีแต่ฟินแต่ไฟเผาไหม้อยู่ทั้ง ๆ ที่ลมหายใจยังอยู่นะ พอลม หายใจขาดสะบั้นปิ้งทีวีอันนี้ออกเต็มตัวเลย ช่างมันซิเราไม่ได้ไปรับเคราะห์รับกรรม มันรับเองของมัน ไปยุ่งกับมันทำไม ระวังแต่พวกเราจะเป็นบ้ากับมันละซิเราจึงได้เตือน

ธรรมะที่เราแสดงไปนี้เราแสดงด้วยความแน่ใจทุกอย่างเราไม่สงสัย เราพูดจริง ๆ เราถอดออกจากหัวใจเราไปแสดง เราเรียนมาเหมือนกันแต่เราไม่ค่อยไปหาคำเอาจาก คัมภีร์นั้นคัมภีร์นี้ พระไตรปิฎกเล่มนั้นเล่มนี้มาสอนนะ ส่วนมากเราถอดออกจากรุ่นนี้เลย พระพุทธเจ้าก็ถอดออกจากรุ่นนี้สอนโลก พระอรหันต์ทั้งหลายถอดออกจากรุ่นนี้ไปสอนโลก ทั้งนั้น นี่หลักความจริงฟังเอา พระไตรปิฎกนี้เกิดทีหลัง เมื่อเห็นว่าผู้เชี่ยวชาญท่านจะร่อย ทรอลงไป ๆ จะไม่มีอะไรเหลือเป็นร่องรอยแล้ว ถ้าเราจำไม่ผิดคิดว่าเป็นสังคายนาคั้งที่ สาม เพราะเราเรียนมานานแล้วแต่มันลืมนั่นเอง

สังคายนาหลายครั้ง สังคายนาคือร้อยกรองพระธรรมวินัยให้เป็นหมวดเป็นหมู่ ดูว่า
ครั้งที่สามนี้ปรึกษาหารือกัน เกี่ยวกับเรื่องผู้มีความเชี่ยวชาญทางด้านอรรถธรรมจะค่อย
ร้อยหรือลงไป ๆ ทุกวัน ๆ ควรจะรีบจดจารึกไว้เสียตั้งแต่บัดนี้ เพราะฉะนั้นสังคายนาคราว
นี้จึงได้จดจารึกออกเป็นคัมภีร์ไบบลาน นี่ละพระไตรปิฎกปรากฏมาตั้งแต่สังคายนาครั้งที่
สาม จึงเรียกว่าพระไตรปิฎกนอก พระไตรปิฎกในคือพระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่านทรงไว้
แล้ว ท่านเทศน์ถอดออกมาจากนั้นเลยมาเทศน์ ท่านไม่ได้ถอดออกจากคัมภีร์นั้นคัมภีร์นี้
เหมือนอย่างทุกวันนี้ ซึ่งมีพระไตรปิฎกตามมาทีหลังแล้วก็มาจดจารึกท่องบ่นสังวัธยาย
จดจำกันมา มันก็ไม่แน่ใจ ไม่ได้แน่ใจเหมือนถอดมาจากใจนะ

เราก็เรียนมานี้ เรียนจนเต็มกำลังความสามารถ ความสงสัยในความจริงทั้งหลายที่
ท่านแสดงไว้ในพระไตรปิฎก ท่านแสดงไว้ไม่ผิด แต่ความสงสัยเรานั้นก็ไปแทรกไปแซงลบ
ล้าง ๆ ให้ผิดไปได้ ท่านว่าบาปมี นี่คือความจริงว่าอย่างนี้เลยนะ ทางนี้มันก็แทรกเข้าไป เอ
มีหรือไม่มีนะบาป สุดท้ายมันก็ลบปุ๊บบาปไม่มี บุญมีหรือไม่มีนะ ท่านบอกว่าบุญมี มันก็
แทรกเข้าไปมีหรือไม่มีนะบาป ต่อจากนั้นมันก็ลบปุ๊บบาปไม่มี แล้วก็รกไม่มี สวรรค์ไม่มี
อะไร ๆ ไม่มีหมด ลบหมดเลย เรียนไปท่านบอกว่ามี หัวใจมันแทรกอยู่กับกิเลสมันสงสัย
ไปเรื่อยของมันอย่างนั้น เรียนถึงนิพพานมันก็ไปตั้งเวทิตักกับนิพพาน ว่านิพพานมีหรือไม่มี
นา ไม่มีใครตัดสินให้

เราพูดจริง ๆ ในหัวใจของเราะ ก็มีแต่หลวงปู่มันเท่านั้น จึงได้โดดไปหาท่าน ท่าน
ก็ชี้เลย หือ ท่านมาหามรรคผลนิพพานเธอ เราลืมนี่เมื่อไรวะ มรรคผลนิพพานอยู่ที่ไหน
ดินเป็นดิน น้ำเป็นน้ำ ลมเป็นลม ไฟเป็นไฟ ดินฟ้าอากาศเป็นดินฟ้าอากาศ ไม่ใช่มรรคผล
นิพพาน ไม่ใช่กิเลส กิเลสจริง ๆ มรรคผลนิพพานจริง ๆ อยู่ที่หัวใจ ชี้ลงมาล่ะ ให้ท่าน
ชำระจิตใจด้วยจิตตภาวนา เอา ให้แน่นหนักลงจุดนี้นะ ท่านอย่าไปหากาลเวลาล่าช้าว่าจะ
เป็นมรรคผลนิพพาน ยิ่งกว่ากิเลสที่มันสร้างไฟสร้างไฟเวลานี้ และยิ่งกว่ามรรคผลนิพพาน
ที่เรากำลังบำเพ็ญเวลานี้นะ ให้จิตลงจุดนี้ นั่นเราไม่ลืมนะ นั่นเห็นไหมท่านลูบลำไปไหน
ท่านจั่งลงตรงนั้น ทางนี้มันก็ลงใจปึ้งเลย

เรียนมามากน้อยไม่ได้เป็นประโยชน์สำหรับเรา เราก็บอกว่าไม่ได้เป็นประโยชน์
สำหรับเรา เพราะเต็มไปด้วยความสงสัย เรียนไปไหนสงสัยไปนั่นหมด มันไม่ได้เอาความ
แน่นอนความตายใจจากการเรียนมานะ เราเป็นเองนี่เราพูดผิดไปไหนวะ ไปลงใจได้จากพ่อ
แม่ครูจารย์มัน เวลาลงลงที่นั่นเรื่องมรรคผลนิพพาน ลงตรงนั้นถึงได้พึดกันใหญ่เลย
จากนั้นมาแล้วพูดให้มันเต็มยศ จำขึ้นที่นี้แล้วถามใครเท่านั้นเอง แม้พระพุทธเจ้าประทับอยู่
ข้างหน้าก็ไม่ทูลถาม ฟังซินะ ของอันเดียวกัน รู้อย่างเดียวกัน เห็นอย่างเดียวกัน ถามกันหา
อะไร

จึงว่า สนฺทิฏฐิโก ให้อู้ง พระพุทธเจ้าสอนอย่างนั้นนะ สอนวิธีการ ๆ เหมือนท่าน เปิดประตูเปิดทางให้ เอ้า เดินเข้าไปตรงนี้ สิ่งใดที่มีอยู่ในสองฟากทางนี้จะรู้อู้งเห็นเองด้วย ตัวเองไปโดยลำดับลำดับ จนกระทั่งถึงวิมุตติหลุดพ้นก็เรียกว่า สนฺทิฏฐิโก สุดยอดแห่ง ธรรม ไปรู้อู้งเห็นเองแล้วถามพระพุทธเจ้าทำไม ถ้ายังถามพระพุทธเจ้าอยู่ ที่สอนว่า สนฺทิฏฐิโก ให้อู้งเห็นเองก็ไม่มี ความหมายนะซี ท่านสอนให้ไปรู้อู้งแล้วหายสงสัย ๆ เวลาไป รู้อู้งตรงไหนมันก็หายสงสัย ๆ จนกระทั่งแม้พระพุทธเจ้าประทับอยู่ข้างหน้าก็ไม่ทูลถาม ฟัง ชินะ ทูลถามหาอะไร ก็ของอันเดียวกันที่บอกไว้แล้วอย่างนี้ นั่นละมันจึงอย่างนั้นนะ ความรู้ จริงภายในการปฏิบัติกับความจำนงต่างกันมาก ความจำรู้อู้งเท่าไรสงสัยเท่านั้น ความจริงรู้อู้งไป เท่าไรหายสงสัยไปโดยลำดับลำดับ เราเปิดในหัวใจเราเป็นอย่างนั้น

เพราะฉะนั้นการแนะนำสั่งสอนในอรรถในธรรมทั้งหลายทุกชั้นทุกภูมิ ไม่ว่าเปรตผี อสุรกาย นรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน เราไม่สงสัย ถอดออกมาเปิดเผย ดูเอาว่างั้นเลย แล้วใครจะมาหาว่าเราโอ้อวด ดีไม่ตีมันพูดว่าโอ้อวดยังไม่จบประโยค ฟาดปากมันก่อน แล้ว เร็วไหม ฟาดปากก่อนแล้ว พูดยังไม่จบประโยคเลย ว่าหลงตานี้โอ้อวด ยังไม่จบ ประโยค เปี้ยะแล้ว มันกล้าหาญขนาดไหน สิ่งจอมปลอมอย่าเอามาลบล้างว่างั้นเลย ดีปุ๊วะ ทันทิเลย ปิดออกทันทีของจอมปลอมเหล่านี้ รีบปิดปุ๊บ นั่นละคือตีปาก ปิดปุ๊บทันทีเลย ของปลอม ของจริงเราทรงไว้เห็นไหม ตาบอดยังมามองอยู่หรือ ตีปากมันเสียก่อน

ธรรมพระพุทธเจ้าเป็นอภิลิโก มีกาลสถานที่เมื่อไร แสดงไว้ยังงั้นเป็นอย่างนั้น ตลอดไป ไม่มีว่ากาลนั้นกาลนี้ สิ่งนั้นจะเสื่อมสิ่งนี้จะโตรม สิ่งนั้นจะถูกลบล้างไปไม่มี จริง อยู่ทั้งดีทั้งชั่วตลอดมา จึงสอนตามหลักความจริง แล้วใครจะมาลบล้างได้ พระพุทธเจ้าทุก พระองค์ลบล้างไม่ได้ ใครเก่งกว่าพระพุทธเจ้ามีหรือที่จะมาลบล้างได้นะ บาป บุญ นรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน เปรตผีประเภทต่าง ๆ มีมากก็ป้ก็กลบไปแล้ว พระพุทธเจ้าองค์ ไหนลบล้างไม่ได้นะ เพราะมันเกิดมันเป็นอยู่ตามกรรมของสัตว์ที่เสวย จะไปลบล้างได้ยังไง เขาทำกรรมของเขาเอง เขาเสวยของเขาเอง ลบล้างได้ยังไง นอกจากบุญกรรมของเขาค่อย ลีนสุดลงไปเปลี่ยนแปลงไป มันก็เปลี่ยนไปตามธรรมชาติของเขาเอง จะให้ลบล้างไม่ได้

ฟังเอานะพวกนี้นะ หรือจะไปหาเศษมนุษย์นั้นหรือ เรามันก็เป็นเศษมนุษย์อยู่แล้ว เวลาไปหาที่ไหนอีก หลวงตาบ๊วเป็นหัวหน้าเศษมนุษย์ไปหาที่ไหนอีก หัวหน้าเศษมนุษย์ก็ อยู่ที่นี่ เศษมนุษย์ก็จะไปหาที่ไหนอีก พวกนี้ก็บริษัทบริวารของเศษมนุษย์ นี่หัวหน้าใหญ่ เศษมนุษย์จะไปหาที่ไหนอีก

เอาละพอ